

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/38/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114010809
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8114010809.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Jaroslava Bugela a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.11.2015, v trestnej veci obžalovaného B. M., pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/76/2014 zo dňa 19.06.2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného B. M..

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov napadnutým rozsudkom sp. zn. 1T/76/2014 zo dňa 19.06.2015 uznal obžalovaného B. M. vinným zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 18.7.2013 v čase o 10.15 hod. v Prešove, viedol v ľavom jazdnom pruhu ulice Levočskej v smere na Poprad osobné motorové vozidlo značky M. H., Z.: B., rýchlosťou vyššou ako bola dovolená, pričom v dôsledku toho, že sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, oneskorene reagoval na chodkyňu J. A., N. ktorá prechádzala cez vozovku mimo priechodu pre chodcov z pravej strany v smere jazdy vozidla, došlo k zrážke, pričom chodkyňa utrpela smrteľné poranenia, ktorým následne podľahla, čím porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa § 4 ods. 1 písm. c/ Zákona č. 8/2009 Zb. o cestnej premávke.

Za to mu súd uložil podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní jedného roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní dvoch rokov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu troch rokov.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení, poučení o opravnom prostriedku, obžalovaný priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie. Odvolanie obžalovaný odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 18.9.2015. Odvolanie smeruje proti výroku o vine a treste napadnutého rozsudku. Konštatuje, že so závermi prvostupňového súdu nesúhlasí. Necíti sa byť vinný zo spáchania skutku. Dopravnú nehodu nezapríčinil. Zapríčinila ju chodkyňa svojím nezodpovedným správaním, keď prechádzala cez trojprúdovú cestu na mieste, na ktorom nielenže nie je priechod pre chodcov, dokonca na okrajoch cesty sú vyhotovené zábradlia, ktorých účelom je zabrániť chodcom prechádzať cez túto trojprúdovú vozovku na mieste, kde táto vozovka je veľmi frekventovaná a prípadný pohyb chodca cez vozovku je veľakrát prehliadnuteľný. Chodca nemôže byť dobre vidieť, keď kľučkuje

pomedzi idúce autá cez jednotlivé pruhy nerovnomerným pohybom. Často vo výhľade na chodca bránia idúce autá, čo sa stalo aj v tomto prípade.

Tieto tvrdenia obhajoby potvrdzujú aj svedkovia, ktorí na vlastné oči videli priebeh dopravnej nehody. Svedkami, ktorí videli priebeh dopravnej nehody, sú Q. M., ktorý sedel v aute, ktoré riadil obžalovaný, V. W. K., ktorý uviedol, že chodkyňa prechádzala na tomto mieste popred auto, ktoré prechádzalo v pravom jazdnom pruhu a ktoré spomalilo, aby ju nezrazilo. Nechalo ju prejsť. Potom chodkyňa akoby skočila do jazdnej dráhy motorového vozidla, ktoré viedol obžalovaný. Obžalovaný to videl podobne, pretože chodkyňa mu náhle vbehla, resp. skočila do jazdnej dráhy, ako to opísal svedok K.. Aj znalec J. M. uviedol, že rýchlosť chodkyne a poloha vozidla idúceho v danom momente, podľa neho, v značnej miere ovplyvňuje zakrytosť jeho výhľadu ako vodiča vozidla, ktoré chodkyňu zrazilo. Zdôraznil, že žiada, aby znalec doplnil znalecký posudok a v tomto doplnku znaleckého posudku spracoval jednotlivé alternatívy pohybov vozidla idúceho vedľa neho vo vedľajšom pravom jazdnom pruhu a pohybu chodkyne. Z toho by sa dalo zistiť, či z technického hľadiska vierohodná je jeho obhajoba o tom, že chodkyňu pred vozidlom zbadal v krátkej vzdialenosti, že by nehode nebol zabránil ani v prípade, že by išiel rýchlosťou 40 km/hod.

Skutočnosť, že súd nenariadil doplnenie znaleckého posudku aj napriek tomu, že znalec vo svojej výpovedi sa vyjadroval, že existuje možnosť, že by na chodkyňu nemohol reagovať, pretože by mal zakrytý výhľad za určitých okolností a to s ohľadom na pohyb chodkyne a pohyb vozidla vo vedľajšom jazdnom pruhu, považuje za porušenie svojich práv na obhajobu. Ako inak má dokázať svoju nevinu, ak nie tým, že navrhne dôkazy, ktoré sú právne relevantné a môžu mať zásadný vplyv na posúdenie otázky zavinenia pri dopravnej nehode. Relevancia návrhu na doplnenie dokazovania bola vlastne potvrdená znalcom v jeho výpovedi, a preto postup súdu, ktorým zamietol návrh na doplnenie dokazovania, považuje za nezákonný, obmedzujúci jeho práva na obhajobu. Obžalovaný vyjadril svoju ľútosť nad následkom a zdôraznil, že tento následok vznikol práve pre nevhodnosť správania sa chodkyne a on za to nenesie žiadne subjektívne zavinenie. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil, vec vrátil súdu prvého stupňa za účelom doplnenia znaleckého posudku znalcom z odboru cestnej dopravy.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokoch rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa na hlavných pojednávaniach postupoval tak, že bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Objasňoval s rovnakou starostlivosťou okolnosti svedčiace proti obžalovanému ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech. V oboch smeroch vykonával dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Takýmto postupom súdu došlo k naplneniu základnej zásady trestného konania vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por.

Súd prvého stupňa hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Týmto postupom došlo k naplneniu základnej zásady trestného konania vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por.

Súd prvého stupňa na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného B. M., výsluchom svedkov V. M. B., Q. B., V. W. K., Q. M., čítaním zápisníc o výsluchu svedkov V. F. Q. a V. B. K., výsluchom znalca a znaleckým posudkom z odboru cestnej dopravy J. V. M., oboznámením sa so záznamom z dopravnej nehody, zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody, zápisu o dychovej skúške, zápisnice o obhliadke motorového vozidla s fotodokumentáciou, záznamu, lekáorskými správami, evidenčnou kartou vodiča, hlásením škodovej udalosti pre poisteného, odpisom z registra trestov, evidenčnej karty vodiča, výpisom z ústrednej evidencie priestupkov a dokladov predložených poškodenou B. K. ako aj ostatnými listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v štádiu prípravného konania ako aj v priebehu hlavného pojednávania.

Súd prvého stupňa podrobne vo svojom rozsudku rozobral jednotlivé dôkazné prostriedky a skutočnosti vyplývajúce z týchto dôkazných prostriedkov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je nevinný. Opísal priebeh okolností, za ktorých došlo k dopravnej nehode. Tak, ako v odvolaní, už v štádiu konania na súde prvého stupňa zdôraznil, že vznik kolíznej situácie zapríčinila chodkyňa prechádzajúca cez frekventovanú vozovku mimo prechodu pre chodcov. Zdôraznil, že premával rýchlosťou okolo 50 km/hod. Chodkyňu zbadal v krátkej vzdialenosti, odhadoval ju v rozmedzí od 15 do 5 metrov. Rovnako zdôraznil, že v pravom jazdnom pruhu išlo vozidlo pick-up. V podstate predná časť motorového vozidla, ktoré viedol on, bola na úrovni zadnej časti motorového vozidla. Spochybnil záver znaleckého posudku o rýchlosti, ktorou mal premávať. Zdôraznil, že vychádzal znalec iba z približných údajov. V danom prípade nebola vykonaná ani rekonštrukcia.

B. V.. M. B. a Q. B. popísali situáciu z ich pohľadu. Konštatovali, že samotný priebeh dopravnej nehody nevideli, podieľali sa iba na poskytovaní pomoci nebohej.

B. V.. W. K. popísal priebeh dopravnej nehody z pohľadu oprotiidúceho motorového vozidla. Zdôraznil, že videl prechádzať pani cez vozovku. Motorové vozidlo pribrzdilo, púšťalo ju, pričom vozidlo M. sa presunulo z ľavého jazdného pruhu do pravého z jeho pohľadu a táto pani mu skočila do jeho jazdnej dráhy tak, že zrýchliła. Vozidlo do nej narazilo, vyhodilo ju na čelné sklo.

B. Q. M. sedel v motorovom vozidle, ktoré riadil obžalovaný. Konštatoval, že išli za motorovým vozidlom pravdepodobne K.. Následne sa preradili do ľavého jazdného pruhu, pričom do tohto koridoru jazdy im vbehla nejaká pani, do ktorej narazili asi pravou stranou motorového vozidla. Odhadol rýchlosť pohybu motorového vozidla na cca 50 km/hod. Nevšimol si, že i vozidlo K. B. brzdilo, no to vozidlo išlo pomalšie.

B. V.. F. Q., majiteľka motorového vozidla, ktoré viedol B. M., neuplatnila nárok na náhradu spôsobenej škody.

B. V.. B. K. nevedela sa vyjadriť k priebehu dopravnej nehody. Konštatovala, že nebohá bola jej nevlastnou matkou. Bola liečená na psychiatrii. Požívala lieky. Kombinovala ich s alkoholom. Už v minulosti sa pokúsila o samovraždu.

Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí podrobne rozobral výpoveď znalca J.. V. M. a znalecký posudok z odboru cestnej dopravy. Znalec vo svojom znaleckom posudku podrobne sa zaoberal priebehom dopravnej nehody. Zaoberal sa možnosťami zabránenia zrážke. Venoval sa riešeniu otázky rýchlosti, akou sa predmetné motorové vozidlá pohybovali a riešil otázku možností zabránenia stretu motorového vozidla s chodkyňou.

Práve v súvislosti so znaleckým posudkom obhajoba namietala, že znalec konštatoval, že poloha vozidla idúceho v danom momente vedľa vozidla, ktoré viedol obžalovaný, v značnej miere ovplyvňovala zakrytosť jeho výhľadu ako vodiča vozidla, ktoré chodkyňu zrazilo. Práve na základe tejto skutočnosti navrhovali doplnenie znaleckého posudku, no súd prvého stupňa tento návrh obhajoby neakceptoval. Vyjadrili názor, že práve takýmto postupom súdu prvého stupňa došlo k porušeniu jeho práv na obhajobu.

Krajský súd k tejto argumentácii dodáva, že znalec z odboru cestnej dopravy J.. M. pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.6.2015 jednoznačne zaujal stanovisko, že vykonal analýzu a riešil otázku, či vozidlo prechádzajúce v pravom jazdnom pruhu nevytváralo zakrytý výhľad. Dospel k záveru, že vozidlo M. H. bolo pred miestom zrážky približne 34,8 až 35,5 metrov, neznáme vozidlo zadnou časťou bolo podľa údajov v spisovom materiáli cca 2 metre, resp. stredom vozidla pri prednej časti M. H.. V uvedenom čase pred zrážkou bola chodkyňa v ľavom jazdnom pruhu a z tohto dôvodu ľavý predný roh neznámeho vozidla nevytváral pre vodiča M. H. oblasť zakrytého výhľadu vo vzťahu k potrebnej reakcii na zabránenie nehody zo strany vodiča M. H.. Pri tejto analýze vychádzal aj zo skutočnosti, že vozidlo pohybujúce sa v pravom jazdnom pruhu sa pohybovalo predpísanou rýchlosťou 50 km/hod. D. zdôraznil, že túto otázku riešil prostredníctvom počítačovej simulácie. Tento záver znalca je vyjadrený aj v časovo grafickej analýze na str. 27 znaleckého posudku, kde sú zaznamenané polohy jednotlivých motorových vozidiel a poloha chodkyne v čase potrebnej reakcie vodiča pre zabránenie nehode. Práve táto časť znaleckého posudku a výpoveď znalca vyvracia obranu obžalovaného o

vytváraní uhlu zakrytého výhľadu neznámym motorovým vozidlom, ktoré premávalo v pravom jazdnom pruhu.

Závery znaleckého posudku sú jednoznačné, presvedčivé a ani krajský súd nezistil potrebu dopĺňať tento znalecký posudok tak, ako to navrhovala obhajoba v rámci konania na súde prvého stupňa. Vzhľadom na túto skutočnosť súd prvého stupňa postupoval správne, keď odmietol vykonať tento dôkaz. Na druhej strane krajský súd musí konštatovať, že postupom súdu prvého stupňa nedošlo k porušeniu práva na obhajobu, ako to vyjadril obhajca v odvolaní. Je potrebné zdôrazniť, že strany v tomto konaní sú si rovné a v prípade, že podľa názoru obhajoby, závery znaleckého posudku neboli jednoznačné, podľa ich názoru, mohli realizovať princíp vyjadrený v základnej zásade uvedený v § 2 ods. 11 Tr. por., že strana má právo navrhnutý dôkaz zabezpečiť. V danom prípade obžalovaný ako strana v konaní takýto dôkaz nezabezpečila a súdu prvého stupňa nepredložila.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí podrobne rozobral úvahy, akými sa riadil pri hodnotení dôkazov a na základe týchto úvah dospel k správne mu záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., po stránke objektívnej ako aj subjektívnej, so zavinením vo forme nedbanlivosti vedomej podľa § 16 písm. a/ Tr. zák.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prvého stupňa sa riadil základnými zásadami pre ukladanie trestu, ktoré sú vyjadrené v § 34 ods. 1 Tr. zák. Zohľadnil osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosti nápravy ako aj ostatné skutočnosti a dospel k správne mu záveru, že účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák. sa u obžalovaného dosiahne trestom odňatia slobody v trvaní jedného roka.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší život, súd nepochybil, keď výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov. Túto skúšobnú dobu krajský súd považuje za dobu primeranú a postačujúcu.

Pri odôvodňovaní výroku o uložení trestu zákazu činnosti súd prvého stupňa poukazoval práve na vysokú mieru spoluzavinenia aj zo strany samotnej chodkyne. Zhodnotil osobu obžalovaného. Tu je potrebné uviesť, že obžalovaný v minulosti 23-krát dopustil sa priestupku na úseku cestnej dopravy. Predovšetkým išlo o prekročenie rýchlosti. Tu súd prvého stupňa pochybil, pretože v osobe obžalovaného vzhľadom na jeho vek, vzhľadom na dĺžku doby, počas ktorej je držiteľom vodičského oprávnenia, dopúšťa sa opakovane tých istých priestupkov. Jedná sa v takomto prípade o vodiča nedisciplinovaného. Trest zákazu činnosti v trvaní troch rokov, podľa názoru krajského súdu, je trestom miernym, no v danom prípade absentovalo odvolanie prokurátora a toto pochybenie súdu prvého stupňa už krajský súd napraviť nemohol.

Súd prvého stupňa nepochybil pri rozhodovaní o uplatnenom nároku na náhradu spôsobenej škody.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.